

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 193

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 2 martie 2018

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina		
ACTE ALE SENATULUI					
22.	— Hotărâre referitoare la documentul de reflecție privind viitorul apărării europene — COM (2017) 315 final	2	din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România	5–8	
23.	— Hotărâre privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Valorificarea la maximum a NIS — Către punerea în aplicare eficace a Directivei (UE) 2016/1.148 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate a rețelilor și a sistemelor informatice în Uniune — COM (2017) 476 final	3	Decizia nr. 785 din 5 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Codul penal	9–12	
24.	— Hotărâre privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Social European și Comitetul Regiunilor — Combaterea conținutului ilegal online — Către o responsabilitate sporită a platformelor online — COM (2017) 555 final....	3–4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
25.	— Hotărâre referitoare la comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor cu privire la rezultatele Agendei europene privind migrația — COM (2017) 558 final	4	17.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 35/2016 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, precum și a Normelor metodologice de aplicare a Programului de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor	13–14
26.	— Hotărâre referitoare la comunicarea comună către Parlamentul European și Consiliu — O abordare strategică privind reziliența în cadrul acțiunii externe — JOIN (2017) 21 final	5	945.	— Ordin al ministrului muncii și justiției sociale pentru modificarea art. 3 alin. (3)—(5) din Metodologia de acordare a sumelor de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii și Justiției Sociale, organizațiilor neguvernamentale prevăzute la art. 98 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, aprobată prin Ordinul ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 399/2013	15–16
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE					
Decizia nr. 750 din 23 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13, art. 14 lit. a)—c), art. 15, art. 19, art. 20 și art. 22 alin. (1) și (2)					

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****referitoare la documentul de reflecție privind viitorul apărării europene — COM (2017) 315 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/17 din 31.01.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. constată caracterul orientativ al documentului Comisiei Europene care, deși prezintă opțiuni în cadrul a trei scenarii diferite pentru trecerea către o uniune a securității și apărării, indică de o manieră clară că aceste scenarii nu se exclud reciproc și se doresc a reflecta diferite niveluri de ambiție ale UE în ceea ce privește desfășurarea de activități în comun în materie de securitate și apărare. Scenariile avansate de Comisia Europeană nu reprezintă deci soluții prescriptive, care fixează de o manieră rigidă opțiunile disponibile statelor membre în poziționarea față de proiectul apărării europene, ci indicatori de nivel ai gradului de integrare a eforturilor la nivelul UE pentru un răspuns cât mai eficient în abordarea amenințărilor de securitate prezente și viitoare.

De asemenea, se constată faptul că scenariile sunt evolutive, iar modul în care se prefigurează la acest moment consolidarea Politicii de securitate și apărare comună (PSAC) va presupune, cel mai probabil, o combinație de acțiuni cu aplicabilitate pe toate cele trei scenarii, cu premisele de a avansa diferit pe diverse paliere;

2. remarcă faptul că o apărare europeană tot mai integrată va presupune o integrare a piețelor de apărare și o transformare a sectorului industrial militar european în direcția creșterii competitivității, optimizării capacității de producție și reducerii costurilor. Din această perspectivă, se apreciază că o dezvoltare a bazei industriale și tehnologice în domeniul apărării va trebui realizată de o manieră echilibrată, cu oportunități pentru industria din toate statele membre.

Totodată, se evidențiază că dezvoltarea echilibrată a bazei industriale și tehnologice va necesita luarea în considerare a specificităților și nevoilor sectorului industrial central și est-european, în special ale întreprinderilor mici și mijlocii. În acest sens se subliniază că, printre mecanismele propuse de către Comisie, Fondul european de apărare va constitui un real sprijin atât pentru întărirea apărării comune, cât și pentru consolidarea bazelor economice și industriale europene.

Din punctul de vedere al României a fost creată astfel o oportunitate reală de implicare a industriei naționale de apărare în contextul finanțării din fonduri europene în ce privește crearea/dezvoltarea de capacități comune;

3. reiterează angajamentul transpartinic asumat la nivel național privind alocarea a 2% din PIB sectorului apărării și menținerea acestui nivel de finanțare pentru următorii 10 ani.

Se evidențiază faptul că eforturile individuale ale statelor membre trebuie să fie dublate de o creștere a solidarității

europene, precum și de o amplificare a acțiunilor derulate în comun sau prin intermediul instituțiilor UE, obiectivul final fiind o Uniune ce contribuie mai mult la acest efort, fără a lua însă din prerogativele statelor membre sau ale altor organizații. În acest context, se consideră necesară o implicare pro-activă a tuturor statelor membre, atât în reflecția strategică despre viitorul apărării europene, cât și în toate formele de cooperare avansată asociate acestui sector;

4. apreciază eforturile în derulare la nivel european având ca obiectiv consolidarea rolului instituțiilor UE pe palierul securității și apărării și echilibrarea efortului transatlantic în materie de apărare. Se apreciază în particular alăturarea Comisiei Europene la acest efort și propunerile concrete avansate până în prezent în domeniul cercetării, dezvoltării de capacități și optimizării proceselor de înzestrare;

5. susține viziunea Comisiei Europene privind necesitatea coordonării politicilor de securitate și apărare ale UE cu principalii parteneri cum ar fi Organizația Tratatului Atlanticului de Nord sau Organizația Națiunilor Unite.

Se subliniază totodată progresele semnificative înregistrate până în prezent în implementarea Declarației comune privind consolidarea cooperării NATO — UE, adoptate la Varșovia în 2016;

6. semnalează faptul că România a susținut în mod constant consolidarea rolului UE de actor global pe scena internațională de securitate, cu o implicare mai eficientă în gestionarea crizelor din vecinătatea imediată (estică și sudică), concomitent cu asigurarea complementarității cu NATO, evitarea duplicărilor și abordarea conjugată a celor două organizații, precum și dezvoltarea unor capacități de apărare credibile și robuste care să susțină rolul major asumat de UE.

Se evidențiază faptul că pentru România principalul garant al securității este și va rămâne NATO, iar o apărare europeană mai puternică nu poate fi decât benefică pentru NATO în general și pentru relația transatlantică în particular, în măsura în care va contribui la consolidarea capacităților militare ale statelor membre, conform principiului unui singur set de forțe.

Se subliniază faptul că România este un susținător constant al substanțierii dialogului și cooperării NATO — UE în cât mai multe domenii de interes comun, cu respectarea specificității și autonomiei de decizie a fiecăreia dintre cele două organizații.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 26 februarie 2018.
Nr. 22.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Valorificarea la maximum a NIS — Către punerea în aplicare eficace a Directivei (UE) 2016/1.148 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a sistemelor informatice în Uniune — COM (2017) 476 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și Protocolului nr. 1 anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, în baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/16 din 31.01.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Senatul României salută inițiativa Comisiei Europene de a furniza informații, orientări și recomandări relevante pentru procesul de transpunere a Directivei NIS, apreciind că acest demers va contribui la creșterea securității rețelelor și sistemelor informatice și, prin urmare, a utilizatorilor în piața digitală.

(2) Senatul României constată că:

a) CERT-RO reprezintă România în Grupul de cooperare (înființat prin Directiva NIS și compus din reprezentanți ai statelor membre, ai Comisiei și ai Agenției Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor), beneficiind astfel de bunele practici existente la nivel european cu privire la implementarea Directivei;

b) România face eforturi susținute pentru sporirea nivelului de securitate cibernetică și prin transpunerea exigențelor Uniunii Europene în acest domeniu al securității.

(3) Senatul României subliniază importanța valorificării de către România a oportunității oferite de transpunerea acestei directive, pentru a-și revizui Strategia națională de securitate cibernetică, în lumina lacunelor, a bunelor practici și a noilor provocări abordate în anexa prezentei comunicări, dat fiind faptul că strategia națională a fost adoptată cu 3 ani înaintea Directivei NIS.

(4) Senatul României atrage atenția asupra avizării și promovării cu celeritate a Proiectului de lege privind asigurarea unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și sistemelor informatice care asigură transpunerea prevederilor Directivei în legislația națională, dat fiind termenul final de transpunere, 9 mai 2018.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în această hotărâre se transmite către instituțiile europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 26 februarie 2018.
Nr. 23.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Social European și Comitetul Regiunilor — Combaterea conținutului ilegal online — Către o responsabilitate sporită a platformelor online — COM (2017) 555 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 1 anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, în baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/25 din 1.02.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Senatul României constată că prezenta comunicare:

a) are ca scop facilitarea și intensificarea punerii în aplicare a bunelor practici pentru prevenirea, detectarea, eliminarea și blocarea accesului la conținutul ilegal, astfel încât să se asigure eliminarea efectivă a conținutului ilegal, creșterea transparenței și protecția drepturilor fundamentale online;

b) urmărește să ofere o serie de clarificări platformelor cu privire la răspunderea lor, atunci când iau măsuri proactive

pentru detectarea și eliminarea conținutului ilegal sau blocarea accesului la acesta (așa-numitele acțiuni de tip „bunul samaritean”);

c) vizează răspândirea bunelor practici procedurale, în ceea ce privește diferitele forme de conținut ilegal și promovarea cooperării mai strânse între platforme și autoritățile competente.

(2) Senatul României apreciază că documentul european prezintă o abordare pe care platformele online o pot adopta pentru combaterea conținutului ilegal, combinând necesitatea

măsurilor rapide și eficiente de eliminare a conținutului ilegal și a prevenirii și urmării penale a infracțiunilor cu garanțiile privind dreptul la libera exprimare online. Aceste orientări vor completa și vor consolida dialogurile în curs la nivel de sector.

(3) Senatul României consideră important că:

a) la nivel european, Comisia se așteaptă ca platformele online să ia măsuri rapide în lunile următoare, inclusiv în contextul dialogurilor relevante, în special în domeniul terorismului și al discursului ilegal de incitare la ură;

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 26 februarie 2018.
Nr. 24.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor cu privire la rezultatele Agendei europene privind migrația — COM (2017) 558 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/20 din 1.02.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României notează că:

1. Prezenta comunicare este o evaluare intermediară a procesului de punere în aplicare a Agendei europene privind migrația, cu prezentarea noilor inițiative ale Comisiei și identificarea domeniilor în care sunt necesare eforturi suplimentare în următoarele luni.

2. Agenda stabilește o abordare cuprinzătoare care tratează toate aspectele migrației pe baza a patru domenii-cheie pentru realizarea unei politici europene eficiente și durabile în materie de migrație: migrația neregulamentară, gestionarea frontierelor, politica în materie de azil și migrația legală.

3. Va fi prezentat cu regularitate de Comisie un raport consolidat privind progresele realizate, care să acopere toate dimensiunile Agendei europene privind migrația.

4. Hotspoturile din Grecia și Italia s-au dovedit a fi un succes în ceea ce privește îmbunătățirea gestionării fluxurilor. Împreună cu instituirea Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, această măsură a contribuit la îmbunătățirea

b) se vor monitoriza, de către Comisia Europeană progresele și se va analiza dacă sunt necesare măsuri suplimentare, pentru a asigura detectarea și eliminarea rapidă și proactivă a conținutului online ilegal, inclusiv eventuale măsuri legislative care să completeze cadrul de reglementare existent.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

gestionării frontierelor externe ale UE și la creșterea eficacității procedurilor de azil și de returnare.

5. Planul comun de acțiune UE — Turcia privind migrația, convenit la 29 noiembrie 2015, și Declarația UE — Turcia din 18 martie 2016 au jucat un rol-cheie în ceea ce privește ieșirea din ciclul fluxurilor necontrolate de migranți care genera o criză umanitară imposibil de gestionat.

6. În contextul crizei refugiaților sirieni, programele de ajutor umanitar ale UE și Fondul fiduciar regional al Uniunii Europene au furnizat, încă de la începutul crizei, sprijin persoanelor care aveau nevoie de ajutor în interiorul Siriei, precum și unui număr de peste 2,5 milioane de refugiați sirieni și comunităților-gazdă ale acestora din Egipt, Irak, Iordania, Liban, Turcia și Balcanii de Vest.

7. În cadrul instrumentului de asistență pentru sprijin de urgență pe teritoriul UE s-au atribuit peste 430 de milioane EUR pentru sprijinirea gestionării situației refugiaților din Grecia.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 26 februarie 2018.
Nr. 25.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

**referitoare la comunicarea comună către Parlamentul European și Consiliu —
O abordare strategică privind reziliența în cadrul acțiunii externe — JOIN (2017) 21 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/15 din 31.01.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

1. Salută abordarea strategică și politică a rezilienței ca element de orientare a acțiunii externe a UE. Consideră că această schimbare de paradigmă a abordării rezilienței reflectă adaptarea politicilor europene la obiectivul major de a contribui la menținerea stabilității sistemelor societale, la stabilitatea parteneriatelor și, prin urmare, la propria stabilitate.

2. Consideră că abordarea rezilienței din două perspective — concept politic construit pe valori, dar și declinat pe dimensiunea practică, operațională — este în deplin acord cu poziția deja exprimată a Senatului la nivelul forurilor europene.

3. Subliniază:

a) existența unor așteptări cu privire la clarificarea unor concepte, interacțiuni, modalități de transpunere în practică a acestor deziderate ambițioase;

b) necesitatea acordării unei atenții sporite asupra modului în care vor funcționa operaționalizarea și includerea aspectelor legate de consolidarea rezilienței în practică, în structurarea și implementarea unor politici, dincolo de abordarea declarativă și de intenția susținută de a acționa pe aceste dimensiuni, și prin

coordonarea sporită a unor instituții, precum Comisia Europeană și Serviciul European de Acțiune Externă.

4. Apreciază:

a) referirile explicite la necesitatea ca cele cinci principii care ghidează relația UE cu Rusia să fie respectate pentru consolidarea rezilienței partenerilor estici ai UE până la Asia Centrală;

b) perspectiva unei mai bune coordonări și cooperări între NATO și UE, având în vedere că ambele organizații abordează reziliența din unghiuri diferite, fapt ce face cu atât mai necesare coordonarea și armonizarea instrumentelor de care dispun cele două organizații;

c) progresele pe care NATO le-a realizat în definirea operațională a rezilienței aliaților și în implementarea de proiecte speciale destinate creșterii acesteia.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în această hotărâre se transmite instituțiilor europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 26 februarie 2018.
Nr. 26.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 750
din 23 noiembrie 2017****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13, art. 14 lit. a)–c), art. 15,
art. 19, art. 20 și art. 22 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000
privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriază.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13, art. 14 lit. a)–c), art. 15, art. 19, art. 20 și art. 22 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, excepție ridicată de Patronatul Bijutierilor din România, cu sediul în București, în Dosarul nr. 61.708/299/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.726D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că nu sunt încălcate dispozițiile art. 44 alin. (8) și (9) din Constituție, dat fiind faptul că, potrivit prevederilor legale criticate, măsura confiscării se dispune în urma săvârșirii unor contravenții, deci a unor fapte cu un anumit grad de pericol social. Nu sunt întemeiate nici susținerile referitoare la încălcarea prezumției de nevinovăție, deoarece măsura confiscării este supusă controlului instanței judecătorești. Invocă și cele statuate în Decizia Curții Constituționale nr. 344 din 18 martie 2008, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 16 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 octombrie 2016, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 10 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 61.708/299/2014, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13, art. 14 lit. a)—c), art. 15, art. 19, art. 20 și art. 22 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România.** Excepția a fost ridicată de Patronatul Bijuteriilor din România, cu sediul în București, într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, prevăzute de art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile art. 19, art. 20 și art. 22 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (8) privind la averea dobândită licit și alin. (9) referitoare la confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții. Se arată, în acest sens, că atribuția personalului împuternicit al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor de a dispune, în ipoteza existenței unei contravenții, confiscarea bunurilor unei persoane juridice, contravine dispozițiilor constituționale invocate, deoarece „se confirmă extinderea confiscării bunurilor (...) și la bunurile dobândite în mod legal, dar care nu fac obiectul unei infracțiuni, ci, cel mult, ar putea să facă obiectul unei contravenții (...)”. Invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 453 din 16 aprilie 2008.

6. Se mai susține că prevederile art. 19, art. 20 și art. 22 alin. (1) și (2) din același act normativ încalcă dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție, referitoare la prezumția de nevinovăție, deoarece confiscarea se dispune în absența unei hotărâri judecătorești definitive, prin care să se stabilească vinovăția, penală sau contravențională. În acest sens arată că, potrivit principiilor de drept procesual penal, sarcina probei revine acuzării, iar situația de dubiu îi profită celui acuzat, însă, în situația reglementată de textele de lege criticate, persoana juridică supusă sancțiunii contravenționale trebuie să-și dovedească nevinovăția.

7. Se mai arată că prevederile art. 20 și art. 22 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 124 alin. (2) privind caracterul unic, imparțial și egalitar al justiției, art. 126 alin. (2) referitoare la competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, deoarece anumite atribuții ale personalului Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor au caracter jurisdicțional, fiind, în acest fel, creată o confuzie între activitatea de anchetă și cea de judecată. Astfel, se susține că „funcționarul

Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, pe baza liberei sale aprecieri în administrarea probelor, printr-o procedură care nu respectă contradictorialitatea, decide că o parte din avere se confiscă, astfel că dă un verdict, spune dreptul, (...), activitate permisă numai instanțelor de judecată, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție (...)”.

8. Se mai susține că prevederile art. 13, art. 14 lit. a), b) și c), art. 15, art. 20 și art. 22 alin. (1) și (2) din același act normativ contravin dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, referitoare la reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici, deoarece reglementează atribuții ale unor funcționari publici printr-o ordonanță de urgență.

9. Se mai arată că prevederile art. 14 lit. a), b) și c) contravin principiului constituțional al egalității în drepturi, deoarece reglementează discreționar, exclusiv în favoarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, activitatea de expertizare a obiectelor confecționate din metale prețioase și pietre prețioase, „în condițiile în care pe piață există și alte persoane fizice sau juridice care au capacitatea și logistica (mult superioare Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor) necesare desfășurării acestui gen de activitate.” Se mai arată, în acest sens, că această instituție publică „este în imposibilitate obiectivă de a expertiza toate obiectele din metale prețioase și pietre prețioase, deoarece nu deține o astfel de acreditare.” În acest sens se arată că, „Așa cum rezultă din certificatul de acreditare nr. LI 884 și din anexa la acesta, emisă în data de 18 februarie 2015, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor are acreditarea RENAR doar pentru determinarea conținutului de aur din aliaje din aur pentru bijuterii și giuvaergie, astfel încât nu poate, (...), să efectueze exclusiv expertize și analize pentru toate metalele prețioase.”

10. Pentru toate aceste motive se mai apreciază că dispozițiile legale criticate contravin și prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept și (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat.

11. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că se referă la forma sub care Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorului își exercită prerogativele instituite de lege.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că nu poate fi reținută critica autorului excepției de neconstituționalitate vizând încălcarea dispozițiilor art. 16, art. 23 alin. (11), art. 44 alin. (8) și (9), art. 73 alin. (3) lit. j), art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (2), invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie. În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, se apreciază că această prevedere constituțională nu este incidentă în cauză, deoarece atribuțiile personalului Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorului, prevăzute de actul normativ criticat, nu se circumscriu statutului funcționarilor publici, întrucât nu se reglementează regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și stat sau administrația publică locală. În subsidiar, invocă cele statuate în jurisprudența constantă a Curții Constituționale referitoare la faptul că interdicția reglementării prin ordonanțe în domeniul legii organice vizează doar ordonanțele emise de Guvern în baza unei legi speciale de abilitare, iar nu și ordonanțele de urgență.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de către autorul excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 13, art. 14 lit. a)—c), art. 15, art. 19, art. 20 și art. 22 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2004, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 13: *„Controlul marcării metalelor prețioase se va efectua de către personalul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor abilitat în acest sens, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.”*

Art. 14 lit. a)—c): *„În desfășurarea activității sale Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor este singura instituție în măsură ca, pe teritoriul României:*

a) să emită norme interne de lucru și să stabilească tarifele pentru activitățile de analiză, marcarea și expertizare pe care le efectuează;

b) să stabilească mărcile utilizate pentru marcarea metalelor prețioase;

c) să efectueze expertize ale metalelor prețioase și ale pietrelor prețioase, dispuse de instanțele de judecată și de notariatele publice, la solicitarea organelor de urmărire penală, a organelor vamale sau a organelor de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, precum și la cererea persoanelor fizice și juridice;”

— Art. 15: *„(1) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor își exercită drepturile și obligațiile specifice activităților de analiză, marcarea, expertizare și autorizare printr-o structură organizatorică ale cărei organizare și funcționare se aprobă prin hotărâre a Guvernului.*

(2) Sursele de finanțare se vor asigura din venituri realizate din activitatea proprie.”

— Art. 19: *„Comercializarea sau expunerea spre comercializare a metalelor prețioase, fără ca acestea să fie marcate în prealabil potrivit prevederilor legale în vigoare, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei, precum și cu confiscarea bunurilor ce fac obiectul contravenției.”*

— Art. 20: *„Contravențiile prevăzute la art. 18 și 19 se constată și se sancționează de personalul împuternicit în acest sens, după caz, de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Banca Națională a României, Ministerul Finanțelor Publice sau Ministerul Administrației și Internelor, potrivit atribuțiilor ce le revin în conformitate cu prevederile legale.”*

— Art. 22 alin. (1) și (2): *„(1) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor poate suspenda, pe o perioadă cuprinsă între o lună și 6 luni, autorizația pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase, în cazul încălcării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.*

(2) În cazul nerespectării ordinului sau a deciziei de suspendare, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor poate dispune retragerea autorizației.”

17. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept și (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, art. 44 alin. (8) privind averea dobândită licit și alin. (9) referitoare la posibilitatea confiscării bunurilor destinate,

folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții, art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici, art. 124 alin. (2) privind caracterul unic, imparțial și egalitar al justiției și art. 126 alin. (2) referitoare la competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia susține că atribuția personalului împuternicit al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor (denumită în continuare A.N.P.C.), de a dispune, în ipoteza existenței unei contravenții, confiscarea bunurilor unei persoane juridice, contravine dispozițiilor constituționale referitoare la prezumția dobândirii licite a averii și la posibilitatea confiscării bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții, deoarece, în esență, în opinia sa, doar bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ar putea să facă obiectul măsurii confiscării.

19. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că, în aplicarea principiului constituțional al garantării proprietății private, instituit prin art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală, legiuitorul constituant a instituit prezumția dobândirii licite a averii. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, reglementarea acestei prezumții nu împiedică cercetarea caracterului ilicit al dobândirii averii, sarcina probei revenind însă celui care invocă acest caracter. În măsura în care partea interesată dovedește dobândirea unor bunuri, a unei părți sau a întregii averi a unei persoane în mod ilicit, asupra acelor bunuri sau a averii dobândite ilegal se poate dispune confiscarea, în condițiile legii (a se vedea Decizia nr. 85 din 3 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 6 septembrie 1996, sau Decizia nr. 453 din 16 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 16 mai 2008).

20. În continuare, Curtea reține că măsura confiscării este reglementată constituțional doar în cazul săvârșirii unor infracțiuni sau contravenții, așadar în aceste ipoteze este înlăturată prezumția dobândirii licite a averii, consecință a săvârșirii unor fapte contrare normelor legale. În speță, potrivit art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, comercializarea sau expunerea spre comercializare a metalelor prețioase, fără ca acestea să fie marcate în prealabil potrivit prevederilor legale în vigoare, constituie contravenție. Așadar, nerespectarea regimului juridic specific activităților conexe metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase constituie *eo ipso* o cauză de înlăturare a prezumției de dobândire licite a averii, ceea ce atrage răspunderea contravențională, în condițiile legii speciale, respectiv sancțiunea amenzi și aplicarea măsurii confiscării bunurilor ce fac obiectul contravenției, în deplină concordanță cu prevederile art. 44 alin. (8) și (9) din Constituție.

21. Mai mult, Curtea reține că, potrivit art. 32 și următoarele din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere la instanța de judecată competentă, iar în caz de anulare sau de constatare a nulității procesului-verbal, bunurile confiscate se restituie de îndată celui îndreptățit. În acest cadru, contravenientul beneficiază de toate garanțiile impuse de dreptul la un proces echitabil, cu respectarea principiului contradictorialității și al dreptului de apărare.

22. În ceea ce privește invocarea considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 453 din 16 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 16 mai 2008, prin această decizie Curtea a reținut că măsura confiscării unor bunuri a căror proveniență nu a fost justificată are semnificația răsturnării sarcinii probei privind caracterul licit al averii, prevăzându-se că averea a cărei dobândire nu poate fi justificată se confiscă. Cu alte cuvinte, în contextul deciziei menționate, neconstituționalitatea măsurii confiscării nu are caracter de generalitate, ci se referă strict la ipoteza nejustificării dobândirii unor bunuri, împrejurare care nu poate conduce la

măsura confiscării, deoarece prevederile art. 44 alin. (8) și (9) din Constituție se referă la bunurile dobândite ilicit, iar nu la cele a căror proveniență nu poate fi justificată.

23. De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, referitor la critici de neconstituționalitate similare, prin raportare la dispozițiile art. 44 alin. (8) din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 847 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2007, Curtea a statuat că o prezumție specială cu privire la proveniența unor bunuri în condițiile nerespectării legii care reglementează regimul juridic special al acestora nu încalcă prezumția generală de dobândire licită a averii, instituită de art. 44 alin. (8) din Constituție. Mai mult, s-a arătat în decizia menționată, interdicția confiscării averii dobândite licit și prezumția caracterului licit al dobândirii, reguli stabilite de alin. (8) al art. 44 din Constituție, nu exclud posibilitatea confiscării bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenției, potrivit alin. (9) al aceluiași articol. În acest cadru se includ și bijuteriile, și obiectele din metale prețioase, aliaje ale acestora sau cu pietre prețioase, care nu au fost supuse în prealabil operațiunii de marcare sau au fost marcate necorespunzător și care sunt comercializate.

24. Cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură a conduce la o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

25. De asemenea, în prezenta cauză, se mai susține că prevederile art. 19, art. 20 și art. 22 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (2) referitoare la statutul constituțional al justiției, deoarece confiscarea se dispune în absența unei hotărâri judecătorești definitive, prin care să se stabilească vinovăția, iar atribuțiile specifice ale personalului A.N.P.C. au, în acest mod, caracter jurisdicțional.

26. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că activitățile desfășurate de personalul împuternicit al A.N.P.C., în scopul verificării respectării dispozițiilor legale, care instituie obligativitatea marcării metalelor prețioase înainte de comercializare sau, după caz, înainte de expunerea spre comercializare, rezidă în aprecierea unor situații de fapt și întocmirea unor procese-verbale de constatare, așadar nu implică activități de cercetare sau de anchetă, în cadrul cărora se pot administra și evalua probe sau se pot efectua expertize, ceea ce ar îndreptăți calificarea acestora ca activități jurisdicționale.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Patronatul Bijutierilor din România, cu sediul în București, în Dosarul nr. 61.708/299/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 13, art. 14 lit. a)—c), art. 15, art. 19, art. 20 și art. 22 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 785

din 5 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Codul penal, excepție ridicată de procuror în Dosarul nr. 2.947/3/2014* (571/2016) al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.076D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că legea penală română a adoptat sistemul diversificării pedepsei, fiind vorba de opțiunea legiuitorului în funcție de politica sa penală. De asemenea susține că nu poate fi pus semnul egalității între infracțiunea consumată și tentativă, întrucât, în cazul celei din urmă, nu se produce o modificare ireversibilă care să justifice un tratament identic pentru tentativă și infracțiunea consumată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.947/3/2014* (571/2016), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de procuror cu ocazia soluționării apelurilor formulate într-o cauză penală în care inculpatul a fost trimis în judecată pentru tentativă la infracțiunea de omor deosebit de grav, prevăzută de art. 176 din Codul penal din 1969.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, procurorul, în calitate de autor al acesteia, susține, în esență, că dispozițiile art. 33 alin. (2) din Codul penal încalcă prevederile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 22 privind dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, întrucât nu sancționează fapta penală, ci urmările acesteia. Consideră, astfel, că doar fapta ar trebui să aibă importanță în ceea ce privește regimul sancționator, iar nu urmările mai mult sau mai puțin grave, urmări care, de cele mai multe ori, nu au nicio legătură cu activitatea inculpatului. Apreciază că principiul egalității în fața legii impune ca, pentru fapte similare, tratamentul sancționator să fie identic. Precizează că, din perspectiva dreptului comparat, există două sisteme de sancționare a tentativei, și anume sistemul diversificării și cel al parificării. Consideră că legea penală română ar putea adopta sistemul parificării nuanțate. Menționează, în acest sens, că, în

Germania și în Elveția, reducerea pedepsei este facultativă, instanța putând aprecia, în raport de împrejurările cauzei, dacă se impune sau nu reducerea limitelor de pedeapsă. Astfel, susține că ar trebui ca instanța să poată aprecia dacă se impune să aplice o pedeapsă îndreptată spre minimul special redus la jumătate ori, dimpotrivă, în cazul în care fapta este extrem de gravă și infractorul este extrem de periculos, să nu reducă deloc limita maximă și să aplice o pedeapsă înspre maximul special sau egală cu acesta.

6. **Curtea de Apel București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens arată că tentativa reprezintă o formă a infracțiunii ce constă în punerea în executare a rezoluției infraționale, executare care a fost însă întreruptă sau nu și-a produs efectul. Având în vedere că unul dintre principiile de bază ale procesului penal este aflarea adevărului, inclusiv cu privire la persoana suspectului sau inculpatului [art. 5 alin. (1) teza finală din Codul de procedură penală], corecta individualizare a pedepsei — ca etapă esențială în justa soluționare a unui proces penal — implică existența unei posibilități eficiente de evaluare a pericolozității unui infractor, deoarece numai în acest mod pot fi protejate în mod corect și complet drepturile și libertățile garantate constituțional, inclusiv dreptul la viață, consacrat de prevederile art. 22 alin. (1) din Legea fundamentală și de cele ale art. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Aplicarea unor pedepse ineficiente în cazul infracțiunilor tentate conduce la lipsa unei protecții efective a drepturilor garantate constituțional. Pedeapsa trebuie să reliefeze, printre altele, pericolozitatea concretă a infractorului, o pedeapsă prea blândă putând duce la revenirea intempestivă în societate a unui infractor extrem de periculos și cu privire la care reeducarea nu a fost efectivă. Optica legiuitorului român de sancționare a tentativei în limitele reduse la jumătate ale pedepsei pentru forma consumată atrage după sine o scădere a protecției penale a valorilor garantate constituțional. În acest sens menționează un exemplu teoretic pentru a se observa de mai mare claritate inechitatea reducerii la jumătate a limitelor de pedeapsă pentru tentativă. Astfel, în situația în care un făptuitor înjunghie — cu intenția de a ucide — o persoană într-un loc public și părăsește imediat locul faptei, iar victima supraviețuiește datorită ajutorului medical acordat de urgență, autorul va răspunde cu o pedeapsă redusă la jumătate față de limitele pentru infracțiunea consumată. Dacă aceeași activitate infrațională s-ar produce, însă, într-o zonă greu accesibilă, iar victima ar muri, pedeapsa ar opera între limitele nereduse la jumătate. Se observă, din acest exemplu teoretic, faptul că ar putea opera o reducere de pedeapsă la jumătate față de forma consumată, deși făptuitorul care săvârșește infracțiunea în public nu este cu nimic mai puțin periculos decât cel care săvârșește aceeași faptă într-un loc unde nu intervine nimeni pentru salvarea victimei. Acesta din urmă prezintă aceeași pericolozitate, dovedește același cinism, aceeași intenție de a ucide pe care o pune în aplicare și același dispreț pentru viața umană. Faptul că, în exemplul dat, victima nu decedează nu se datorează poziției făptuitorului, care, în ambele situații, a acționat cu intenția de a ucide, ci intervenției terților. Or, un element aleatoriu — intervenția terților — nu poate justifica o reducere atât de mare a limitelor de pedeapsă. Este adevărat că

aceasta a fost optica legiuitorului român, numai că o atare poziție nu poate să ducă la o diminuare atât de drastică a protecției penale a celei mai importante valori, respectiv viața umană. În ceea ce privește legislația altor state democratice, care de-a lungul timpului au constituit un reper pentru legislația românească, instanța observă că legiuitorul francez s-a orientat, în art. 121-4 și următoarele din Codul penal francez, către sistemul parificării pedepselor, autor fiind considerată persoana care a săvârșit infracțiunea în formă consumată sau tentată, pedepsele aplicându-se între aceleași limite. Se lasă, așadar, la dispoziția judecătorului dreptul de a aprecia în concret cuantumul pedepsei aplicabile. În Codul penal elvețian, potrivit art. 22, săvârșirea unei infracțiuni în forma tentată poate constitui o cauză de atenuare facultativă a răspunderii penale apreciată în concret de judecător, având drept corespondent în legislația românească instituția circumstanței legale facultative. Se observă că alte state acordă importanța cuvenită valorilor sociale și le protejează, în mod corespunzător, prin norme penale ferme. De asemenea, instanța de judecată mai arată că declararea ca neconstituțională a dispoziției speciale de la sancționarea tentativei nu ar provoca nicio sincopă în normala desfășurare a proceselor penale, deoarece pedepsele s-ar stabili între limitele prevăzute în Partea specială a Codului penal, indiferent de forma infracțiunii, tentată sau consumată. În concluzie, în opinia instanței, se impune admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Codul penal prin raportare la prevederile art. 22 alin. (1) din Constituție, cu referire la art. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Codul penal este neîntemeiată. Arată, astfel, că, potrivit prevederilor art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora se reglementează prin lege organică, revenind legiuitorului infraconstituțional sarcina de a reglementa conținutul tentativei și tratamentul sancționator aplicabil acesteia. Consideră că alegerea modalității de stabilire a sancțiunii pentru tentativă ca fracție din pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta consumată nu este de natură a afecta în niciun fel principiul egalității în fața legii, principiu statuat prin art. 16 din Constituție. Așa cum a stabilit, în mod constant, instanța de contencios constituțional în jurisprudența sa, principiul egalității nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite, iar producerea anumitor consecințe prin fapta comisă reprezintă situații diferite. Este, astfel, evident că textul de lege criticat nu cuprinde reguli de natură a încălca principiul egalității cetățenilor în fața legii, ele aplicându-se nediferențiat tuturor persoanelor ce cad sub incidența lor. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 22 alin. (1) din Constituție apreciază ca aceasta este, de asemenea, neîntemeiată. Astfel, dispozițiile art. 33 alin. (2) din Codul penal, care stabilesc regimul sancționator al tentativei, se aplică faptelor pentru care legea penală prevede în acest sens, inclusiv, celor care aduc atingere dreptului la viață și la integritate fizică și psihică. Faptul că regimul sancționator nu este identic cu cel al faptei consumate este, după cum s-a arătat mai sus, o opțiune de politică legislativă, care nu afectează protecția oferită de ansamblul normelor Codului penal și nu este, prin urmare, neconstituțională.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 33 alin. (2) din Codul penal sunt constituționale. Astfel, referitor la pedepsirea tentativei, arată că există două sisteme, sistemul parificării pedepselor — care presupune sancționarea tentativei cu aceeași pedeapsă ca și infracțiunea consumată, adică însăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea tip, considerând că tentativa prezintă același pericol ca și fapta consumată — și sistemul diversificării pedepselor, care presupune sancționarea tentativei cu o pedeapsă mai mică decât infracțiunea consumată ca urmare a pericolului social mai scăzut al acesteia prin neproducerea rezultatului. Codul penal român a adoptat sistemul diversificării pedepselor, statuând în dispozițiile art. 33 alin. (2) din Codul penal că tentativa se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată, ale cărei limite se reduc la jumătate. Prin urmare, sancționarea tentativei prin diversificare de pedeapsă se impune ca fiind regula în materie. Potrivit prevederilor art. 36 alin. (3) din Codul penal, în cazul infracțiunii complexe săvârșite cu intenție depășită, dacă s-a produs numai rezultatul mai grav al acțiunii secundare, prin excepție de la dispozițiile art. 33 alin. (2) din Codul penal, tentativa se pedepsește potrivit sistemului parificării pedepselor, prin sancționarea între limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea complexă consumată. Apreciază că opțiunea pentru unul sau altul dintre cele două sisteme consacrate aparține legiuitorului, regimul pedepselor constituind o problemă de politică penală, pe care organul legislativ este singurul îndreptățit să o soluționeze în funcție de împrejurările existente la un moment dat în domeniul criminalității, aceasta nefiind o problemă de constituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 33 alin. (2) din Codul penal, având următorul cuprins: „(2) *Tentativa se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată, ale cărei limite se reduc la jumătate. Când pentru infracțiunea consumată legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață, iar instanța s-ar orienta spre aceasta, tentativa se sancționează cu pedeapsa închisorii de la 10 la 20 de ani*”.

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 22 privind dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit prevederilor art. 32 alin. (1) din Codul penal, tentativa constă în punerea în executare a intenției de a săvârși infracțiunea, executare care a fost însă întreruptă sau nu și-a produs efectul.

15. Curtea reține că, în materia incriminării tentativei, în doctrină și în legislația penală sunt cunoscute două concepții, și anume incriminarea nelimitată — care consacră regula potrivit căreia tentativa se pedepsește întotdeauna — și, respectiv, incriminarea limitată — care presupune sancționarea tentativei doar atunci când legea prevede în mod expres.

16. Noul Cod penal, ca și cel anterior, a adoptat concepția incriminării limitate a tentativei, stabilind, prin dispozițiile art. 33 alin. (1), regula că „*Tentativa se pedepsește numai când legea prevede în mod expres aceasta*”. Legiuitorul a avut în vedere, în acest sens, faptul că, în cazul infracțiunilor care nu creează o amenințare gravă pentru regulile de conviețuire socială, aplicarea unei sancțiuni penale pentru tentativă nu apare ca necesară, apărarea ordinii de drept fiind asigurată prin sancționarea infracțiunii consumate.

17. În consacarea principiului referitor la incriminarea limitată a tentativei, legiuitorul a apelat la două tehnici normative: fie incriminare în cuprinsul textului care reglementează respectiva infracțiune în formă consumată [de exemplu, în dispozițiile art. 188 (omorul), art. 189 (omorul calificat), art. 205 (lipsirea de libertate în mod ilegal) și ale art. 218 (violul) din Codul penal], fie incriminare într-un articol comun situat la finele unui capitol sau titlu din Partea specială a Codului penal [de exemplu, art. 217, care statuează pedepsirea tentativei pentru unele infracțiuni prevăzute în capitolul VII („*Traficul și exploatarea persoanelor vulnerabile*”) din titlul I; art. 232, care consacră sancționarea tentativei pentru infracțiunile prevăzute în capitolul I („*Furtul*”) din titlul II; art. 237, care sancționează tentativa la infracțiunile prevăzute în capitolul II („*Tâlhăria și pirateria*”) al titlului II; sau art. 248, care sancționează tentativa la infracțiunile prevăzute în capitolul III („*Infracțiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii*”) din titlul II].

18. În ceea ce privește pedepsirea tentativei, Curtea reține că, în doctrină și în legislație, sunt consacrate două sisteme, și anume sistemul parificării pedepselor și cel al diversificării pedepselor.

19. Sistemul parificării pedepsei presupune sancționarea tentativei cu aceeași pedeapsă ca și infracțiunea consumată, și anume cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea tip, considerându-se că tentativa prezintă același pericol social ca și fapta consumată.

20. Sistemul diversificării pedepsei presupune sancționarea tentativei cu o pedeapsă mai mică decât infracțiunea consumată, luându-se în considerare pericolul social mai scăzut al tentativei prin neproducerea rezultatului. Noul Cod penal a adoptat această ultimă concepție, statuând, în dispozițiile art. 33 alin. (2) teza I, că tentativa se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată, ale cărei limite se reduc la jumătate.

21. Astfel, de exemplu, pentru infracțiunea de omor, dispozițiile art. 188 din Codul penal prevăd pedeapsa cu închisoarea de la 10 la 20 de ani, ceea ce înseamnă că tentativa la această infracțiune se va pedepsi cu închisoare, având limitele reduse la jumătate, adică între 5 și 10 ani. Tot așa, violul în forma simplă, potrivit prevederilor art. 218 din Codul penal, are stabilite limitele pedepsei între 3 și 10 ani, astfel că tentativa se va sancționa cu pedeapsa închisorii între un an și jumătate și 5 ani. Tâlhăria având fixate, prin dispozițiile art. 233 din Codul penal, limitele de pedeapsă între 2 și 7 ani, tentativa se sancționează cu pedeapsa închisorii având limitele între un an și 3 ani și jumătate.

22. Spre deosebire de Codul penal din 1969 [art. 21 alin. 2 teza întâi], noul Cod penal nu mai conține prevederea explicită a imposibilității coborârii pedepsei sub minimul general, având în vedere că dispozițiile art. 2 alin. (3) din Codul penal interzic stabilirea și aplicarea unei pedepse în afara limitelor generale ale acesteia.

23. Având în vedere că regula de mai sus — cu privire la sancționarea tentativei cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată, ale cărei limite se reduc la jumătate — nu poate fi aplicată atunci când legea prevede pentru infracțiunea consumată pedeapsa detențiunii pe viață, dispozițiile art. 33 alin. (2) teza a doua din Codul penal stabilesc

că, dacă instanța s-ar orienta spre această pedeapsă, tentativa se sancționează cu pedeapsa închisorii de la 10 la 20 de ani.

24. Raportat la dispozițiile art. 21 alin. 2 teza a doua din Codul penal din 1969, Curtea observă reducerea limitei maxime de sancționare a tentativei, de la 25 la 20 de ani închisoare, în cazul în care pentru infracțiunea consumată legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață, iar instanța s-ar orienta către aceasta.

25. În legătură cu acest aspect, doctrina și practica judiciară de sub imperiul Codului penal din 1969 au reținut că, atunci când legea prevede pentru fapta săvârșită pedepse alternative (detențiune pe viață sau închisoare, respectiv închisoare sau amendă), instanța decide mai întâi asupra felului pedepsei pe care ar fi aplicat-o (în raport de criteriile de individualizare) dacă fapta ar fi fost consumată, urmând ca, în raport cu pedeapsa aleasă, să facă aplicarea dispozițiilor privind sancționarea tentativei.

26. Curtea constată că atenuarea răspunderii penale conform dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Codul penal are în vedere în mod direct infractorul persoană fizică majoră. Este de precizat, totodată, că limitele pedepsei prevăzute de lege pentru tentativă privesc numai pedepsele principale, nu și pedepsele complementare, care se aplică în condițiile și limitele prevăzute de lege.

27. În cazul infracțiunilor comise în timpul minorității, cauzele de atenuare — inclusiv tentativa, care, sub aspectul naturii juridice, este o stare generală de atenuare a răspunderii penale — sunt avute în vedere, potrivit dispozițiilor art. 128 din Codul penal, la alegerea măsurii educative și produc efecte între limitele prevăzute de lege pentru fiecare măsură educativă.

28. Referitor la sancționarea tentativei comise de o **persoană juridică**, Curtea observă că trebuie avute în vedere dispozițiile titlului VI al Părții generale a Codului penal, intitulat „*Răspunderea penală a persoanei juridice*”. Astfel, cu privire la cauzele de atenuare a răspunderii penale a persoanei juridice, dispozițiile art. 147 alin. (1) din Codul penal prevăd că acestea i se aplică regimul amenzii prevăzut de lege pentru persoana fizică, ceea ce înseamnă diversificarea de pedeapsă potrivit dispozițiilor art. 33 raportat la art. 137 din Codul penal.

29. Curtea constată că fiind neîntemeiată critica autorului excepției, conform căreia dispozițiile art. 33 alin. (2) din Codul penal — care stabilesc sancționarea tentativei potrivit sistemului diversificării pedepsei în cazul infractorului persoană fizică majoră — încalcă prevederile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 22 privind dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică.

30. În viziunea noului Cod penal, tentativa este definită ca încercarea de a săvârși o anumită infracțiune prin trecerea la efectuarea de acte de executare a acesteia, executare care însă nu a fost dusă până la capăt sau, deși a fost terminată, nu a dus la producerea rezultatului și, prin aceasta, consumarea infracțiunii nu a avut loc. Tentativa apare astfel ca o formă a infracțiunii la care se referă, dar o formă atipică, deoarece nu realizează întocmai conținutul infracțiunii tipice.

31. Ca formă atipică a infracțiunii pe care făptuitorul are intenția de a o săvârși, tentativa are drept conținut totalitatea condițiilor cerute de lege pentru existența infracțiunii respective în forma ei tip. Conținutul juridic al tentativei este prevăzut, pe de o parte, în art. 32 din Codul penal, iar, pe de altă parte, în dispoziția specială prin care este incriminată fapta pe care autorul tentativei intenționează să o comită. În principiu, tentativa are același conținut ca infracțiunea consumată, cu deosebirea decurgând din oprirea procesului dinamic de săvârșire a faptei sau din neproducerea rezultatului urmărit sau, eventual, numai acceptat de făptuitor. Practic, deosebirile dintre conținutul tentativei și acela al infracțiunii fapt consumat privesc latura obiectivă a acestui conținut.

32. Curtea reține că elementul material al tentativei este format din unul sau mai multe acte de executare care se

integrează, direct sau indirect, în acțiunea tipică indicată de *verbum regens* și care constituie elementul material al infracțiunii-tip. Aceste acte de executare sunt întrerupte, adică împiedicate să se desfășoare până la capăt (tentativă întreruptă sau neterminată) ori, după caz, înfăptuite în întregime, însă rezultatul urmărit sau acceptat de făptuitor nu se produce din cauze independente de voința acestuia (tentativă terminată sau perfectă). Pentru existența tentativei nu interesează cauzele care au făcut ca executarea începută să fie împiedicată în desfășurarea ei sau ca executarea, deși dusă până la capăt, să nu producă rezultatul infracțional. Întreruperea sau curmarea executării infracțiunii se poate datora acțiunii de opunere a unei alte persoane, rezistenței unor obstacole sau defectării uneltelor ori instrumentelor utilizate de făptuitor sau inabilității cu care au fost folosite. În mod corespunzător, rămânerea infructuoasă a executării terminate se poate datora insuficienței mijloacelor utilizate, lipsei accidentale a obiectului material al infracțiunii de la locul unde făptuitorul credea că se află, lipsei de pricepere a acestuia în folosirea mijloacelor etc.

33. În ceea ce privește urmarea imediată sau rezultatul, tentativa la infracțiunile materiale (de rezultat) se deosebește de faptul consumat prin neproducerea rezultatului prevăzut de lege, tentativa având însă ca rezultat specific o stare de pericol pentru valoarea socială împotriva căreia s-au îndreptat actele de executare.

34. Sub aspectul laturii subiective, conținutul tentativei nu se deosebește de acela al infracțiunii-tip decât prin faptul că atitudinea psihică a autorului tentativei privește un rezultat care, deși urmărit sau prevăzut ca posibil ori ca probabil, nu s-a produs. Elementul subiectiv al tentativei este întotdeauna intenția directă sau indirectă. Celelalte condiții cerute de lege pentru existența infracțiunii — cum sunt cele privitoare la obiect, la subiecții infracțiunii, la locul și timpul săvârșirii acesteia — sunt identice la tentativă și la infracțiunea fapt consumat, fiind în aceeași măsură necesare și pentru existența tentativei.

35. Curtea constată că toate aceste caracteristici ale tentativei — ca formă atipică a infracțiunii — justifică soluția de politică penală adoptată, în mod tradițional, în dreptul penal român, în sensul incriminării limitate și sancționării penale diversificate a tentativei (în raport cu infracțiunea-tip), ca mijloc de apărare a valorilor sociale și de prevenire a infracțiunilor, teza diversificării fiind ea însăși o consecință firească a însușirii tezei incriminării limitate a tentativei. Prin urmare, nu se justifică sancționarea tentativei cu aceeași pedeapsă ca și infracțiunea consumată, întrucât tentativa se deosebește de aceasta prin

neproducerea rezultatului caracteristic infracțiunii-tip, ceea ce înseamnă că tentativa nu prezintă același pericol social ca și fapta consumată.

36. Așadar, Curtea reține că dispozițiile art. 33 alin. (2) din Codul penal reprezintă opțiunea legiuitorului și au fost adoptate de Parlament potrivit politicii sale penale, în considerarea rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. Prin adoptarea acestor norme, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere, respectând principiul egalității în drepturi, consacrat de prevederile art. 16 din Constituție (Decizia nr. 25 din 6 martie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 4 decembrie 1996, Decizia nr. 683 din 19 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2015, paragrafele 16 și 17, Decizia nr. 54 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 17 aprilie 2015, paragraful 20, Decizia nr. 156 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 4 mai 2015, paragraful 13, și Decizia nr. 783 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 24 aprilie 2017).

37. De altfel, așa cum se arată și în literatura de specialitate, argumentele aduse în sprijinul tezei referitoare la sistemul parificării pedepselor nu sunt convingătoare. Astfel, nu se poate face abstracție de faptul că în cazul tentativei — mai ales la infracțiunea de omor — rezultatul urmărit sau acceptat de infractor totuși nu s-a produs și decesul nu a intervenit, ceea ce înseamnă că, în lumea obiectivă, modificarea nu este substanțială și ireversibilă. Nu se poate accepta că acest fapt nu ar avea nicio importanță în aprecierea pericolului social al faptei și că tentativa, privită din punctul de vedere al infractorului, ar fi egală cu fapta consumată.

38. Pentru motivele mai sus arătate, Curtea constată că dispozițiile art. 33 alin. (2) din Codul penal nu aduc atingere nici prevederilor constituționale ale art. 22 privind dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică.

39. În fine, dintr-o analiză comparativă a dispozițiilor Codului penal român referitoare la pedepsirea tentativei și a prevederilor care reglementează această materie în alte coduri penale, rezultă că există similitudini (de exemplu, în Italia, Germania, Spania și Belgia), mai ales în ceea ce privește sistemul diferențiat/diversificat de pedepsire a tentativei în raport cu infracțiunea consumată și nepedepsirea tentativei absolut impropriei, reținându-se, totodată, și anumite particularități.

40. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de procuror în Dosarul nr. 2.947/3/2014* (571/2016) al Curții de Apel București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 33 alin. (2) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 35/2016 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, precum și a Normelor metodologice de aplicare a Programului de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor

Văzând Referatul de aprobare nr. 6.743 din 22 noiembrie 2017, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor și Direcția generală control oficial din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

ținând cont de prevederile art. 6³ și ale art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.156/2013 privind aprobarea acțiunilor sanitar-veterinare cuprinse în Programul acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, a acțiunilor prevăzute în Programul de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor, precum și a tarifelor aferente acestora, cu completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (1) și (3), precum și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 35/2016 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, precum și a Normelor metodologice de aplicare a Programului de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 și 303 bis din 20 aprilie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În notă, la punctul 1, după litera v) se introduce o nouă literă, litera w), cu următorul cuprins:

„w) testarea probelor în cadrul programelor cofinanțate de monitorizare, control și eradicare a bolilor reprezintă examinarea probelor recoltate pentru supravegherea, monitorizarea și eradicarea bolilor, utilizând toate componentele din fișele de calcul, stabilite ca fiind eligibile de LNR și comunicate anual de ANSVSA prin note de serviciu, pentru determinarea costului unitar al unei probe.”

2. În notă, punctul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„51. În perioada martie—iulie, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Animalelor analizează în detaliu modalitatea de realizare a inspecțiilor oficiale în exploatațile nonprofesionale înregistrate în Registrul specific al exploatațiilor și rezultatele obținute în anii precedenți. Inspecțiile în exploatațile nonprofesionale se desfășoară în perioada septembrie—octombrie. Plata pentru realizarea inspecțiilor în exploatațile nonprofesionale se efectuează numai în cazul în

care au fost operate în baza națională de date toate modificările identificate în teritoriu în momentul efectuării acestor inspecții.”

3. În notă, după punctul 53 se introduc trei noi puncte, punctele 54—56, cu următorul cuprins:

„54. Costul testelor cofinanțate de Comisia Europeană efectuate pentru supravegherea bolilor trebuie să se încadreze în costul eligibil al fiecărui test stabilit la plafonul menționat în decizia grant a Comisiei Europene prin care sunt aprobate anual programele de supraveghere, control și eradicare a bolilor care beneficiază de cofinanțare.

55. Fiecare DSVSA are obligația, încă din perioadele de liniște epidemiologică, să asigure obținerea certificatelor de competențe privind uciderea, conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii, de către cel puțin 5 medici veterinari oficiali, pe care să îi folosească în componența echipelor de ucidere.

56. Prelevarea, transportul și examinarea probelor provenite din exploatațile comerciale situate în zona de protecție sau supraveghere a unui focar, în scopul acordării de derogări ori al ridicării restricțiilor, indiferent de boală, sunt suportate de la bugetul de stat.”

4. La capitolul 1 secțiunea 1, după punctul 72 se introduce un nou punct, punctul 73, cu următorul cuprins:

„73. **DERMATOZA NODULARĂ CONTAGIOASĂ A BOVINELOR**

Scop: menținerea statutului de țară liberă de dermatoză nodulară contagioasă

I. Supravegherea în exploatațile de bovine

1. PRECIZĂRI TEHNICE

Supravegherea pasivă

Se realizează în contextul în care România este liberă de boală, fără aplicarea unui program de vaccinare. Are ca scop

identificarea, notificarea și raportarea precoce a oricărui simptom ce poate fi atribuit unei suspiciuni de boală, precum și menținerea sau schimbarea statusului de sănătate a animalului. Cazurile suspecte de dermatoză nodulară contagioasă a bovinelor la animale receptive din speciile bovine și bubaline, indigene sau provenite din import sau comerț intracomunitar, se investighează imediat, prin prelevarea de probe și transmiterea acestora la LNR-IDSA sau unul dintre LSVSA desemnate. În acest caz se dispun măsuri imediate de restricționare a mișcării animalelor susceptibile de boală, a celor posibil infectate, precum și a produselor și subproduselor provenite de la acestea.

Simptomatologia bolii este descrisă în manualul de diagnostic elaborat de LNR.

Suspiciunea de dermatoză nodulară contagioasă și măsurile de restricționare a mișcării animalelor se vor notifica imediat la ANSVSA.

În caz de suspiciune se efectuează examene de laborator:

a) examene virusologice — la LSVSA desemnate și LNR-IDSA, pentru identificarea genomului virusului capripox prin Real Time-PCR sau PCR clasic, sau/și la LNR-IDSA, pentru identificarea virionilor prin microscopie electronică, colorație negativă;

b) în anumite cazuri stabilite de LNR-IDSA se pot efectua și examene histologice pentru evidențierea incluziilor intracelulare prin tehnica de colorare cu hematoxilina-eozină, în cadrul IDSA.

Probele ce trebuie prelevate în vederea testării sunt reprezentate de: cruste, biopsii de țesut cutanat cu leziuni, tampoane conjunctivale, nazale, orofaringiene, sânge prelevat pe EDTA, provenite de la animale vii, și porțiuni de organe — limfonoduri, pulmon, ficat și țesut cutanat cu leziuni, provenite de la animale moarte.

Prelevarea și transmiterea probelor se efectuează în conformitate cu prevederile Ordinului președintelui ANSVSA nr. 25/2008 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind metodologia de prelevare, prelucrare primară, ambalare și transport al probelor destinate examenelor de laborator în domeniul sănătății animalelor.

Supravegherea activă

Se realizează, la dispoziția ANSVSA, în situații de risc epidemiologic, în condițiile stabilite de aceasta.

În situația introducerii și răspândirii bolii pe teritoriul României, ANSVSA stabilește și dispune măsurile de supraveghere, control și eradicare necesare, în conformitate cu legislația în vigoare.

În situații de risc epidemiologic, în care ANSVSA dispune realizarea unei supravegheri active pentru dovedirea statusului de țară liberă de dermatoză nodulară contagioasă a bovinelor, aceasta se realizează prin examene serologice la LNR-IDSA.

2. PRECIZĂRI EXECUȚIE

Supravegherea pasivă

Orice suspiciune de dermatoză nodulară contagioasă a bovinelor trebuie anunțată de către proprietari, îngrijitorii care desfășoară zilnic activități de îngrijire a animalelor, medicii veterinari de liberă practică împuterniciți și medicii veterinari oficiali.

Importul/Comerțul intracomunitar de/cu animale din speciile receptive la dermatoză nodulară contagioasă a bovinelor, produse sau subproduse provenite de la acestea se realizează

conform prevederilor Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/2008 a Comisiei din 15 noiembrie 2016 privind măsurile zoosanitare de combatere a dermatozei nodulare contagioase în anumite state membre.

Medicul veterinar oficial din PIF are responsabilitatea identificării și notificării oricărui suspiciuni de dermatoză nodulară contagioasă a bovinelor.

În caz de suspiciune sau apariție a unui focar se aplică măsurile generale de control prevăzute în Ordinul președintelui ANSVSA nr. 133/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care introduce măsuri generale pentru controlul unor boli ale animalelor și măsuri specifice referitoare la boala veziculoasă a porcului, cu modificările și completările ulterioare.

Prelevarea probelor se realizează de către medicul veterinar oficial sau de către medicul veterinar de liberă practică împuternicit.

Supravegherea activă

Prelevarea probelor se realizează conform reglementărilor în vigoare și măsurilor de supraveghere, control și eradicare dispuse de ANSVSA în situații de risc epidemiologic.

Diagnosticul de confirmare a focarelor primare de dermatoză nodulară contagioasă a bovinelor se realizează la LNR-IDSA, prin identificarea genomului virusului capripox prin Real Time-PCR sau PCR clasic sau/și prin identificarea virionilor prin microscopie electronică, colorație negativă. În cazul focarelor secundare, diagnosticul de confirmare se realizează și la DSVSA desemnate, conform instrucțiunilor LNR-IDSA.

3. VACCINAREA

Este aplicabilă în cazul în care în România este confirmată boala și trebuie derulat un program de monitorizare, control și eradicare.

La confirmarea primului focar de dermatoză nodulară contagioasă a bovinelor, în funcție de riscul epidemiologic, în România se va aplica un program de vaccinare de urgență pentru teritoriul dispus de ANSVSA.

4. PRECIZĂRI DE EXECUȚIE

Vaccinarea de urgență se implementează în România la confirmarea primului focar al bolii pe teritoriul țării, ca urmare a deciziei Centrului Național de Combatere a Bolilor. Aceasta se efectuează de către medicii veterinari de liberă practică împuterniciți, sub supravegherea DSVSA. Vaccinarea se realizează utilizându-se ace de unică folosință, care sunt ulterior depozitate în siguranță și distruse. Vaccinul este păstrat în condițiile indicate de producător și administrat în aceeași zi în care este deschis flaconul. Echipele de vaccinare respectă măsuri stricte de biosecuritate atunci când efectuează vaccinarea. Flacoanele goale trebuie păstrate și restituite la DSVSA la sfârșitul zilei de lucru. În caz de discrepanțe, se iau măsuri corective.

Planul de vaccinare include și examinările clinice în vederea depistării reacțiilor postvaccinale, prin controale aleatorii la fața locului cu examinarea clinică a animalelor vaccinate. Această activitate este efectuată de medicii veterinari oficiali; toate neconformitățile se raportează și se pun în aplicare măsurile recomandate de Comisia Europeană în acest sens.

Notificarea bolii se face în conformitate cu prevederile Ordinului președintelui ANSVSA nr. 79/2008, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Geronimo Răducu Brănescu

București, 13 februarie 2018.

Nr. 17.

MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE

ORDIN**pentru modificarea art. 3 alin. (3)—(5) din Metodologia de acordare a sumelor de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii și Justiției Sociale, organizațiilor neguvernamentale prevăzute la art. 98 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, aprobată prin Ordinul ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 399/2013**

Având în vedere:

— Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 268/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 399/2013 privind aprobarea Metodologiei de acordare a sumelor de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii și Justiției Sociale, organizațiilor neguvernamentale prevăzute la art. 98 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 846/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată;

— Referatul de aprobare al Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități nr. 15.027 din 15.12.2017,

în temeiul art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale,

ministrul muncii și justiției sociale emite următorul ordin:

Art. I. — La articolul 3 din Metodologia de acordare a sumelor de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii și Justiției Sociale, organizațiilor neguvernamentale prevăzute la art. 98 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, aprobată prin Ordinul ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 399/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 6 martie 2013, cu modificările ulterioare, alineatele (3)—(5) se modifică după cum urmează:

„(3) Pentru încadrarea cheltuielilor de personal în limitele de cheltuieli utilizate în sistemul bugetar, pentru cele 5 posturi la nivel central, se acordă sume maxime până la următorul nivel:

a) 4.406 lei pentru funcția de conducere șef birou (5+1 posturi), respectiv 4.530 lei în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

b) 4.583 lei pentru funcția de conducere șef serviciu (7+1 posturi), respectiv 4.711 lei în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

c) 5.288 lei pentru funcția de conducere director (15+1 posturi), respectiv 5.436 lei în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

d) 5.464 lei pentru funcția de conducere director general (25+1 posturi), respectiv 5.617 lei în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

e) 2.820 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii superioare, gradația de vechime 0 (de la 0 la 3 ani), respectiv 2.899, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

f) 2.961 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii superioare, gradația de vechime 1 (de la 3 la 5 ani), respectiv 3.044 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

g) 3.102 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii superioare, gradația de vechime 2 (de la 5 la 10 ani), respectiv

3.189 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

h) 3.243 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii superioare, gradația de vechime 3 (de la 10 la 15 ani), respectiv 3.334 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

i) 3.384 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii superioare, gradația de vechime 4 (de la 15 la 20 ani), respectiv 3.479 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

j) 3.525 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii superioare, gradația de vechime 5 (peste 20 ani), respectiv 3.624 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

k) 1.900 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii medii, gradația de vechime 0 (de la 0 la 3 ani);

l) 1.903 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii medii, gradația de vechime 1 (de la 3 la 5 ani), respectiv 1.956 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

m) 1.994 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii medii, gradația de vechime 2 (de la 5 la 10 ani), respectiv 2.050 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

n) 2.084 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii medii, gradația de vechime 3 (de la 10 la 15 ani), respectiv 2.143 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

o) 2.175 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii medii, gradația de vechime 4 (de la 15 la 20 ani), respectiv 2.236 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

p) 2.266 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii medii, gradația de vechime 5 (peste 20 ani), respectiv 2.329 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru cele două posturi la nivel de filială, în vederea încadrării cheltuielilor de personal în limitele de cheltuieli utilizate în sistemul bugetar, se acordă sume maxime până la următorul nivel:

a) 3.488 lei pentru funcția de conducere șef birou (5+1 posturi), respectiv 3.586 lei în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

b) 3.628 lei pentru funcția de conducere șef serviciu (7+1 posturi), respectiv 3.729 lei în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

c) 2.233 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii superioare, gradația de vechime 0 (de la 0 la 3 ani), respectiv 2.295 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

d) 2.344 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii superioare, gradația de vechime 1 (de la 3 la 5 ani), respectiv 2.410 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

e) 2.456 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii superioare, gradația de vechime 2 (de la 5 la 10 ani), respectiv 2.525 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

f) 2.567 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii superioare, gradația de vechime 3 (de la 10 la 15 ani), respectiv 2.639 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

g) 2.679 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii superioare, gradația de vechime 4 (de la 15 la 20 ani), respectiv 2.754 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

h) 2.791 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii superioare, gradația de vechime 5 (peste 20 ani), respectiv 2.869 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

i) 1.900 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii medii, gradația de vechime 0 (de la 0 la 3 ani);

j) 1.903 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii medii, gradația de vechime 1 (de la 3 la 5 ani), respectiv 1.956 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

k) 1.994 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii medii, gradația de vechime 2 (de la 5 la 10 ani), respectiv 2.050 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

l) 2.084 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii medii, gradația de vechime 3 (de la 10 la 15 ani), respectiv 2.143 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

m) 2.175 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii medii, gradația de vechime 4 (de la 15 la 20 ani), respectiv 2.236 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

n) 2.266 lei pentru funcția de execuție, nivel de studii medii, gradația de vechime 5 (peste 20 ani), respectiv 2.329 lei, în cazul beneficiarului de scutire la impozit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(5) La sumele maxime prevăzute la alin. (3) și (4) se adaugă sporul pentru condiții de muncă și sporul de 15% din salariul de bază pentru activitatea desfășurată de persoanele cu handicap grav și accentuat, acordate în condițiile Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare. Suma sporurilor nu va depăși 30% din salariul de bază."

Art. II. — Prevederile prezentului ordin se aplică începând cu drepturile aferente lunii ianuarie 2018.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu

București, 23 ianuarie 2018.
Nr. 945.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 090588